

Nejvyšší Mistryně

Ching Hai

News 117

Český překlad
Prosinec 2000

Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 117

20. prosince 2000
Český překlad

Obsah News 117

Obsah News 117	2
Osvícený svědek	3
Magické zrcadlo.....	4
Odras reality	5
Skutečné „já“ je vždy svobodné	6
Provaz k Bohu.....	8
Milénium lotosu.....	9
Bud'te přirozeným člověkem	10
Kdo jsem „já“?.....	12
Nejvyšší Síla dělá všechno	13
Spálit dlužní úpisy	13
Mistryně vypráví vtipy	14
Pomoc s matematikou.....	14
Něco je v saku.....	14

Tyto texty přeložili a k tisku připravili členové Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai a jsou zdarma ke stažení na: www.spojenisbohem.cz, videozáznamy přednášek jsou k dispozici v originále na www.suprememastertv.com, s českými a slovenskými titulky www.suprememastertv.cz. Tato tiskovina není kompletní překlad cizojazyčného originálu. Originály v mnoha jazycích můžete shlédnout na www.suprememasterchinghai.org

Obsah této tiskoviny a její slova jsou protknuty milosrdenstvím a požehnáním Nejvyšší Mistryně Ching Hai. Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část této tiskoviny nesmí být reprodukována v jakékoli formě či jakýmkoli prostředkem pro komerční účely. Prosíme, aby žádný z těchto materiálů nebyl upravován, krácen nebo doplňován bez předchozího souhlasu Nejvyšší Mistryně Ching Hai nebo vydavatele.

Tím se případný neoprávněný nakladatel uchrání od spáchání zlého karmického skutku.

www.spojeniesbohom.sk

www.suprememastertv.cz

www.spojenisbohem.cz

+421 903 100 216 slovenčina, angličtina

+420 608 265 305 čeština, angličtina

Osvícený svědek

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 117
22. října 1993
Havaj, USA
originál v angličtině

My se nereinkarnujeme, ale část našich zvyků, naše kolektivní informace se reinkarnují. Takže tato část nás, která se nazývá intelekt nebo možná šestý smysl, sbírá všechny druhy karmických informací. A potom se znovu recyklují jako lahve coca coly nebo jako teď nějaké věci ve Spojených státech, které nabádají lidi k recyklaci. Je to stejné. Naše „lahve“ jsou recyklovány. Pokaždé, když mohou být použity a jsou stále spojeny s dalšími věcmi v tomto světě, potom to nazýváme reinkarnací. Je to jenom určitý druh recyklace. Ten obsah coca coly uvnitř se nereinkarnuje, jenom láhev. Ale lidé toto mohou poznat, nebo ne. Ale obsah je tam stále, takže to poznají jako recyklované. My to vidíme jako recyklované.

Prvky, z kterých je ta láhev vyrobena, se nereinkarnují. To je naše skutečné Já, naše duše. Pokaždé, když chceme experimentovat s novými věcmi, uzavřeme se do nové recyklované hmoty nebo věci. To je vše. Ale potom znovu a znovu jsme si zvykli identifikovat se se všemi těmi hmotami a informacemi, takže říkáme, že se reinkarnujeme. Ale to není pravda. My nikdy neumíráme a nikdy se nerodíme. Vždy jsme existovali. Jsme svědky všech věcí, které byly stvořeny a zničeny v tomto vesmíru. My jsme vždy svědky. Ale potom se někdy identifikujeme s hmotou, které jsme svědky, a s okolnostmi, v kterých svědčíme, takže trpíme, nebo máme radost.

Stejně tak, jako když se díváme na televizi a zapomeneme, že je to jenom film, pláčeme, nebo se smějeme. Podporujeme toho člověka a chceme zabít druhého. Oba s námi nemají nic společného, nikdo z nich není naším přítelem nebo nepřítelem a nikdo z nich není skutečný. Ale my toho jednoho nenávidíme: „Och! To je padouch, to je špatný člověk, zabijte ho, zabijte ho!“ Sedíte před obrazovkou a říkáte: „Zabijte ho! Zabijte rychle toho chlapa!“ Nebo: „Jdi pryč, jdi pryč! Zabijte tě! Jdi rychle pryč! Tím směrem, tamtudy!“ Jako by nás ta postava na obrazovce skutečně slyšela, ale ona nás neslyší. Dělají to, co musejí dělat podle režiséra, ne podle nás. Proto mnoho filmů, které se promítají, nejsou podle našeho gusta. Chceme je změnit. Ale k čemu to?

Pokud bychom je změnili, nebyl by to už ten film. Takže ten film musí být tak, jak je. Vlastně my se sami mnohokrát klameme, a můžeme si to dokázat každý den. Nepotřebujeme mluvit o reinkarnaci, iluzi nebo čemkoli v tomto světě, můžeme to dokázat.

Řeknu vám žertovný příběh o sobě. Včera nebo předevčírem, když jsem poprvé přijela na Havaj, pronajali apartmá pro mne a mnoho členů týmu, pro ty, kteří musí pracovat blízko mne. A také máme hosty. Je to místo pronajaté na 10 dní, není drahé, je levné, ale velice velké a blízko pláže. Přemýšlela jsem o tom, že vás sem pozvu, ale nevěděla jsem, jak vás přijmout. Je to velké, ale ne tak velké. Je to dost velké pro 10 osob, ale ne pro 1000. Takže teď relativita našeho světa. Někdy říkáme: „Och, to je skvělé!“ Ale není to tak skvělé v porovnání s jinými věcmi. Jsme vždy v iluzi do té doby, než to porovnáme s něčím jiným. Potom víme, že se mýlíme.

Je to podobné s mnoha praktikami. Oni praktikují, jedí vegetariánsky, meditují a jsou velmi dobří, ale dobří do jaké míry? Proti našim praktikujícím Quan Yin jsou jako napůl uvařené nebo napůl upečené cukroví, například! Takže my víme, že dobré věci a velké věci v tomto světě mají svůj limit v porovnání s Pravdou nebo neomezenou všemohoucí Silou Boha.

Magické zrcadlo

Ted' pojd'te zpět k mému hloupému příběhu. Šla jsem do místnosti, fantastické, všude byla velká zrcadla, takže jsem mohla vidět, jak jsem krásná. (Obecenstvo se směje gestům Mistryně.) A v ložnici bylo velké zrcadlo. Věděla jsem, že je to zrcadlo. Každý okamžitě věděl, že to je zrcadlo. Nemohlo to klamat. V koupelně byla také dvě okna a z těch dvou oken jste mohli vidět na moře.

Poté, když jsem se podívala do zrcadla, viděla jsem čtyři okna. A přemýšlela jsem: „Jak to, že moře je tam?“ Myslela jsem si, že to místo je u vody a obklopeno mořem. Takže jsem mohla vidět moře v okně a mohla jsem vidět moře oknem. A klamala jsem se po dva dny. Věřili byste tomu? Až jednoho dne jsem se podívala ven skutečným oknem a viděla jsem, že tam nebylo žádné moře. A řekla jsem: „Jak to?“ Podívala jsem se zpátky na zeď, kde bylo to zrcadlo, a řekla jsem: „Och, tam je to moře!“ A dokonce tehdy jsem tomu nerozuměla.

Takže mudrc je jako hlupák. Skutečně, potom jsem si vzpomněla: „Och, ano, to je zrcadlo!“ Ale bylo obtížné to zjistit. Nevěřili byste tomu. Protože jsem nebyla zvyklá na tento druh scénérie, aby se ze dvou oken stala čtyři okna, to jsem předtím neviděla. A to moře bylo na zdi. Ale vypadalo tak skutečně, že jsem byla zmatená krásou moře přes okna, a zapomněla jsem na zrcadlo. Skutečně jsem zapomněla! Ale trklo mě to: „Můj Bože! Ty jsi Nejvyšší Mistr, dobrá, ale nerozeznáš rozdíl mezi okny a odrazem oken.“ Takže jsem se smála sama sobě a měla jsem velmi dobrou zábavu, když jsem to zjistila.

Ale překvapilo mě, že jsem nezjistila, že to byl odraz okna. Skutečně mě to překvapovalo mnoho dní. Jak mohu být tak snadno oklamána? Jenom proto, že miluji moře, zaměřila jsem se na moře. A myslela jsem si: „Och! Můžeš vidět moře oknem. To je fantastické. Máme čtyři okna a na všechny strany je moře. Byla jsem šťastná kvůli moři a zapomněla jsem, že to byla iluze. Není to tak, že bych to nemohla zjistit. Bylo to jenom tak, že jsem byla příliš zaměřená na moře.

Takže podobně mnoho lidí v našem životě je zaměřeno na předmět jejich milované tužby. Potom zapomenou na iluzi, zapomenou na magické zrcadlo. Není to tak, že by to nemohli zjistit. Když jsou připraveni, zjistí to. Přejde Mistr, nebo se probudí sami. Vlastně když přijde Mistr, to znamená, že se sami probudili. Jinak kdo jim může říct, že to mají uvnitř? Stejně tak jako já: já mám své oči, je tam zrcadlo, já to vždy mohu odhalit, ale potom jsem příliš zaměřená na vizi moře a užívám si ho. A vypadalo to tak skutečně. Myslela jsem si, že to byla čtyři okna. Říkám vám pravdu. Nedělám si z vás legraci. Neříkám ten příběh proto, abych jemně rozdělila naše lekce. Je to skutečný příběh. Nedělám si legaci. Věřte tomu? A teď mě následujte! (Obecenstvo se směje.) Takže si dávejte pozor, kam jdete se zrcadlem.

Odraz reality

Dosud jsme byli spoutáni v našich iluzích nebo někdy stále jsme. Proto nemůžeme mezi iluzí najít pravdu – odraz nebo stín – a to skutečné. Takže si hrajeme nahoru a dolů. Užíváme si to. A někdy se uhodíme a řekneme: „Jak to?“ Není to tam, protože to tam není. Nikdy to tam nebylo.

Podobně náš život je pro nás tak skutečný, že nemůžeme rozumět nebo uvěřit, že je to iluze, že existuje jiný, skutečný život, skutečná podoba tohoto stínu života. Ale když zavřeme naše oči, zavřeme všechny naše smysly a skutečně hledáme skutečnou věc, potom zjistíme: „Och, existuje fantastický svět, a ten je skutečný.“ Cítím se tam dobře, cítím se tam skutečně a cítím se tam lépe než tady. Takže to je tehdy, když se podívám přes skutečné okno. Skutečný vítr mi fouká do tváře a všechny stromy venku se pohupují ve větru. Zatímco v zrcadle je to trochu jinak. Zjistila jsem, že čtyři okna jsou rozdílná. Protože tam nejsou žádné stromy, a tam venku stromy jsou. A potom jsem zjistila: „Och! Je to jenom jiný odraz, takže úhel je jiný.“ Takže tomu odrazu chybí nějaká část.

Proto je to stejné v našem skutečném životě. Odraz není nikdy perfektní díky jinému úhlu pohledu. A my teď nejsme spokojeni. To je to. Cítíte, že je v tom něco falešného. Potom dříve nebo později budeme toužit po skutečném, a realita se nás dotkne. A potom budeme vědět: jsme tam. To je důvod, proč děláme chyby. To je důvod, proč doposud narážíme.

Skutečné „já“

je vždy svobodné

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 117
21. prosince 1992
Pingtung, Formosa
originál v angličtině

Otázka: Mám jednu otázku, která je čistě teoretická, ale mám ji už asi více než 10 let. Rozumím myslí tomu, že nemáme Já. Naše pocity nejsme my a naše myšlení nejsme my, atd. Takže jaká věc cestuje z jedné reinkarnace do druhé a co způsobuje karmu a sbírá ji, a co způsobuje zásluhy a sbírá je? Je to naše mysl?

Mistryně: Naše mysl a naše duše, která tíhne k této mysli. Například pokud auto funguje špatně a řidič nevyskočí z auta ven, potom skončí společně s tím autem. Pokud včas vyskočí, pokud se necítí svázan s tím autem tak, aby se snažil auto zachránit, potom si může zachránit život. Někteří lidé milují auto více než svůj život. To je stejný problém s většinou z nás. Milujeme náš odpadkový koš více než naši duši, více než naše skutečné Já. Jsme vždy v kontaktu s vnějším světem, se sbíráním myšlenek, se všemi druhy předpojatých myšlenek, s různými druhy nesmyslů, ale nejsme v kontaktu s naším skutečným Pánem, naším skutečným Já. Takže máme problémy.

Budu se snažit to více vysvětlit. Ve vašem životě rozumíte, kdo teď žije? Je to uvědomění, skutečné „já“, které žije skrze zástupce vnímání rukou, nohou, očí, uší, pusy, pocitů a mozku. To je vše. A kdybych měla „já“, toto uvědomění, vždy viset na těchto pocitech, na tomto myšlení, na těchto informacích, potom bych „já“ nemohla být osvobozena od pocitů, myšlení, od předpojatých kolektivních myšlenek společnosti, od prostředí, od zvyků. A samozřejmě by toto skutečné uvědomění, toto skutečné „já“ muselo znovu přijít zpět. Ale mělo by toto skutečné „já“ vždy rozumět tomu, že on, skutečné „já“, skutečné uvědomění, je jenom svědkem všech těchto pocitů, všeho toho myšlení, všech těchto kolektivních myšlenek, potom by toto „já“ nikdy neviselo na těchto pocitech nebo myšlenkách a bylo by vždy volné. Takže když on zemře, ví jasně, že on není tyto pocity, není toto omezení, není toto prostředí, není tyto myšlenky. Potom je volný. Vráti se zpět k celku, k celé řece života, a není přilepený v tomto koutě tzv. myšlení, pocitů, nenávisti a lásky. Takže musíme znovu probudit naše uvědomění, vrátit ho zpět a stále si to připomínat: „Ty nejsi ty pocity, ty nejsi tato myšlenka, ty nejsi toto, ty nejsi tamto.“ Rozumíte? Nic nejste vy!

Otázka: Je to stejné s bolestí?

Mistryně: Ano, protože tělo cítí bolest. Nervy cítí bolest, protože nervy jsou vytvořeny, aby věci cítily. Uvědomění si užívá těchto pocitů a raduje se z poznávání vnějších věcí. Jak jinak bychom mohli být vědomí? Toto je uvědomění, které zažívá bolest přes tělo, ale uvědomění samo nikdy nemá bolest! Pokud jíte jablko, je to to jablko, které je sladké. Není to váš jazyk, který je sladký. Nejste to vy, kdo jste sladcí! Ta sladkost nejste vy, přichází z jablka. Vy jste ten, kdo si užíváte sladkosti. Podobně my sami, uvědomění, si užíváme příjemnosti, poznáváme bolest a odmítáme nepříjemné věci. Všechny tyto věci nevadí. Vy si jich buď užíváte, nebo je odmítnete. Zažíváte

nepříjemnosti nebo příjemnosti, ale to je vše. Vy nejste ta příjemnost nebo nepříjemnost. To jsou jenom okolnosti.

Takže proč byste tam měli být přilepeni a být přivázáni život za životem? Protože vy nejste spokojeni. Musíte poznat, že tyto věci jsou proměnlivé. Dnes to přijde, zítra to odejde. To je vše. Pokud jsem si to užívala, užívala jsem si to. Pokud zažívám nepříjemné věci, potom je vydržím, a to je vše. Když skončím, skončím. Když je nemám, nemám je. Jinak pokud bychom my, uvědomění, se stále honili za příjemnostmi, potom bychom se reinkarovali. Uvědomění se snaží chytit ty nejposlednější zbytky pocitů, takže se snaží dát samo sebe znovu do tvaru a užívat si ho nebo trpět, vždy tíhnout k tomuto sladkému nebo hořkému pocitu a honit se za ním.

Když vám někdo dá jablko a jíte ho: och, tak vám chutná! Ale teď nemáte další a běháte všude, abyste ho získali. Každý den říká vaše mysl jenom: „Jablko, jablko, jablko!“ Nemůžete dělat nic jiného a ztratíte sami sebe. Ztratíte sami sebe ve sladkosti toho jablka. Stejně je to s naším životem: uvědomění se honí za příjemnostmi a nenávidí nepříjemnosti, a my se tam přilepíme. Uvědomění se nemůže samo osvobodit z těchto pocitů. Proto jsme svázáni, nejsme vysvobozeni. Pokud bychom to věděli v každém okamžiku, a zvláště v době smrti, že nejsme tento pocit, že se nestaráme o tento pocit a že jsme skončili s těmito pocity, potom bychom byli volní. Jsme vždy svobodní! Nikdy jsme nebyli nesvobodní. (Obecenstvo tleská.)

Takže plačte, když chcete plakat, a smějte se, když se chcete smát, ale rozumějte tomu, že pláč a smích nejste vy. Jenom je zažíváte proto, abyste věci poznali kvůli zkušenosti. Jinak neexistujete. Jinak svět neexistuje. Říkáme, že svět je plný utrpení a že by nemělo existovat, ale proč by nemělo existovat? Pokud by neexistovalo, bylo by to také nudné. Nebylo by co dělat a stále byste se radovali: „Och, já jsem to, já jsem tamto. (Obecenstvo se směje.) Já jsem Bůh, to je vše. Já jsem Všemohoucí, a já to vím! Nemám žádné utrpení, nic. Vždy jsem blažený.“ Takže co? Nedělejte si starosti s nirvánou, tak co? Když jste šťastní každý den, tak co?

Ale protože stále chcete nirvánu, pracujte pro ni. Pracujte, dokud ji už více nebudete chtít, dokud jí nebudete mít dost, a potom budete volní.

(Mistryně a obecenstvo se smějí.)

Já chci jenom, abyste pracovali pro nirvánu, protože chci, abyste věděli, že nirvánu nepotřebujete. Ale pokud nirvánu potřebujete, potom pro ni pracujte. Pokud stále chcete atrapu z umělé hmoty, potom ji mějte. Ale mějte ji, dokud nebude vaše pusa vyschlá, nebudete mít žádné mléko, nic, a potom ji jednoho dne odhodíte pryč. A zjistíte, že jste ji dokonce nepotřebovali ani na začátku. Protože jste byli vždycky na tom nezávislí, nepotřebujete to.

Provaz k Bohu

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 117
27. září 1985
Taibei, Formosa
originál v angličtině

Před dávnou dobou žil manžel, který velice miloval svoji ženu. Nikdy nebyli od sebe, ale jednou musela jeho manželka odejít domů navštívit své rodiče. A uprostřed noci mu tak chyběla, že za ní běžel, a šel do domu jejích rodičů. Byla tam tma a bylo pozdě, takže celý dům byl zavřený. Vchod byl zavřený a zeď byla velice vysoká. Nemohl se dostat do domu, tak obešel dům. Nakonec našel dlouhý provaz.

Provaz visel dolů podél zdi na zem. Chytil se tedy provazu a šplhal do druhého patra. Potom uviděl svoji ženu. Jeho žena byla velice překvapená a řekla: „Jak jsi se sem dostal?“ Její manžel jí řekl: „Vyšplhal jsem se po provazu, který jsi pro mne hodila dolů. Tak jsem mohl přijít a navštívit tě. Ty nevíš? Já jsem si myslel, že jsi věděla, že přijdu, a hodila jsi mi provaz!“

Ona řekla: „Och, to je nesmysl! Nevěděla jsem, že v tuto dobu přijdeš!“ Takže manžel řekl: „Jestli mi nevěříš, můžeš jít dolů a podívat se!“ Oba potom sešli dolů a podívali se na provaz. A viděli, že to nebyl provaz, ale že to visel na zdi veliký had. Ale když byla tma, nevšiml si toho. A v jeho slepé zamilovanosti si myslel, že byl od jeho manželky, ale málem se zabil!

Takže mu jeho manželka řekla: „Och, můj Bože! Jak moc mě miluješ! Ale co já ti mohu dát? Pokud bys jenom miloval Boha tak, jak miluješ mě, stejnou láskou, našel bys Ho. Pokud bys miloval osvícení tak moc, pokud bys tak moc miloval Boha, našel bys Boha a už teď bys byl velkým svatým! Ale co můžeš získat z lásky, kterou dáváš mně? Nic!“ Potom se stal manžel náhle „osvíceným“ – jeho oči byly otevřeny. Po stejném hadu sešplhal dolů zpět na zem a utíkal pryč. Nikdy svoji ženu znovu neviděl. Potom, samozřejmě, se stal velkým svatým a dosáhl osvícení.

Takže vidíte, všechno ostatní na světě je také takové: staráte se o ženu, děti, manžela, ale nestaráte se sami o sebe. Ačkoliv „vy sami“ jste to nejdůležitější! K čemu je dobré starat se o celou rodinu, a ztratit vaše vlastní Já?

Nemáme opustit naši rodinu. Máme se také starat o naši rodinu. Ale musíme se postarat o nás samotné, najít naše já, kdo jsme a co máme v tomto světě dělat. Pokud toto nezjistíte, poté, co zemřete, nebudete mít nic.

Milénium lotosu

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 117
25.prosince 1991
Hsihu, Formosa
originál v čínštině

Podle nějakých mýtů nebyly původně na Zemi lotosové květy. Byly ukradeny z vyšších království. Takové příběhy nemusely být vymyšlené, protože lotos je velice zvláštní. Obrazy vždy ukazují, jak svatí sestupují na Zem na lotosových květech.

Lotos představuje velice čisté království. Duchovní praktikující by měli být jako lotos. My jsme dobří, pokud nejsme znečištěni nebo zlákáni lákadly! Pokud řekneme, že chybovat je lidské, a potom podlehneme

lákadlům, jak můžeme říct, že máme uklidněnou mysl a srdce? Můžeme pro sebe najít hodně výmluv! Existuje mnoho, mnoho výmluv a existují také výmluvy pro peklo. Můžeme si vybrat, jakoukoli výmluvu chceme! Ale budeme se cítit mnohem pohodlněji, pokud můžeme být jako lotosový květ.

Nebeský šperk – čistý lotos navrhla Nejvyšší Mistryně Ching Hai

www.spojeniesbohom.sk

www.suprememastertv.cz

www.spojenisbohem.cz

+421 903 100 216 slovenčina, angličtina

+420 608 265 305 čeština, angličtina

Bud'te přirozeným člověkem

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 117

23. prosince 1992

7-denní mezinárodní seminář, Pingtung, Formosa

originál v čínštině

Musíte být obezřetní a sebevědomí. Poslouchejte vaši vnitřní intuici. Dnes jeden účastník říkal, že byl překvapen vnitřním pocitem, který mu říkal, že by si měl pospíšet a posvítit mi na cestu. A já jsem potom šla ve tmě po kamenité cestě. To byl jeho okamžitý pocit a reakce, přesto on a ten druhý tam stáli jako dva kameny. Takto často děláme chyby. Neposloucháme naši vnitřní intuici. Už jsem vám říkala: jezte, když máte hlad, a spěte, když jste unavení. Tím, že budete reagovat přirozeně, nemůžete udělat chybu. Nebud'te zahalení předpojatými myšlenkami nebo klamání myšlením, „protože lidé říkají toto nebo toto“.

Někdy poté, co slyšíte, co říkám, začnete jednat bezohledně s výmluvou, že já jsem vám říkala, abyste byli přirození. To není být přirozený. Je to intrikářství. Proto toho nechávám. Jsem v koncích s rozumem. Nevím co říct. Neodvážuji se už více mluvit. Vy jste tak dobří v „interpretaci“ mých slov, tak aby se vám to hodilo. Například jsem řekla, že není potřeba se oddělit od vašich dvou manželek, pokud už je máte. Potom pravděpodobně někdo počká, až bude mít dvě ženy, a potom přijde pro zasvěcení. (Smích) Řekl by, že to nevádí, protože je měl předtím, než byl zasvěcen. (Mistryně se směje.) Někdy lidé záměrně vytvářejí problémy. Proč klamete sami sebe? Měli byste poslouchat vaše skutečné Já! Přirozená reakce nemůže být špatná.

A já tak moc toužím potkat skutečně přirozenou osobu. Toužím po tom víc, než vy toužíte po Osvíceném Mistru, ale nemohu najít „člověka“. Je to neuvěřitelné! Proč se lidé takto chovají? Čeho se bojíme, když děláme dobré věci? Co může být špatné na tom někomu ve tmě posvítit na cestu, kde není světlo, na kamenité cestě? Kdybych vám za to, že to děláte, vyhubovala, bylo by v pořádku, že byste mi vyhubovali. Kdybych byla tak špatná, měli byste mi vyhubovat a trochu mě osvětlit.

To byla velice jednoduchá věc. Víte to uvnitř, ale nereagujete navenek. V tom okamžiku jste neuposlechli vnitřní Já. Takovéto situace se objevují denně. Každý den se vnitřní Síla Mistra snaží fungovat a pomáhat nám, ale my Ji zastavujeme. To je důvod, proč se trápíme. Musíme to udělat dříve nebo později, ale jsme trošičku pomalí a trochu trpíme, protože osud nemůže být změněn. Někdy je nám velice zřejmé, že bychom měli udělat určité věci. Pokud jsme zdržováni předpojatými myšlenkami, strachem nebo nějakými jinými důvody, potom se cítíme velice

rozmrzele a sklíčeně. To je proto, že neposloucháme vůli Boha a naše vlastní Já. Většina lidí ve světě díky tomu velice trpí. Nakazí jeden druhého tím, že si navzájem říkají, co je špatné na tomto a co je špatné na tamtom. Ale potom to stále dělají s pocity viny. Nemohou si to plně užít, navíc nejsou schopni říci ne. Nakonec jsou lapeni v mizérii, žijí velice bolestivým životem bez jakékoli svobody.

My žijeme na velké zemi pod širým nebem, bez jakýchkoli bariér nebo překážek. Ačkoliv každý z nás si stále nosí přenosné vězení našeho těla, vždy připravené nás v něm uvěznit, zamknout nás uvnitř a být mučeni.

Potom jediné, co dostaneme, je bolest, potlačení, nuda, stres a napětí. Proto nesmíme čekat, až umřeme, abychom dostali vysvobození. Měli bychom ho získat teď v tomto životě. Jenom zničte vaše vlastní vězení, a potom se stanete absolutně volnými, přirozenými a mírumilovnými osobami. Čím více napětí a stresu máme a čím víc se vězníme, tím horšími se stáváme. Normálně vás velice ráda vidím. Jenom proto, že ze mě máte strach, že si představujete hodně věcí – to nás odděluje. Důsledkem toho se cítím nepohodlně, když vás vidím. Čím více jste nervózní, tím nepohodlněji se cítím.

Čím jste nervóznější a je vám nevolno, tím pravděpodobněji děláte chyby. A čím více chyb děláte, tím více vám hubuji. Čím více to dělám, tím více nervóznější se stáváte. A čím nervóznější jste, tím více vám hubuji. Jde to v kruhu a žene nás to dál a dál stranou. Není to dost špatné?

Proto si trápení vytváříme jenom my sami, nic jiného! Neexistují žádné překážky, nic. Skutečně se nic ve světě neděje. Takto si většina z vás sama vytváří problémy tím, že se schovává před vývojem a připravuje se o odpočinek. Když nejste odpočinutí, vaše mysl je zablokovaná a samozřejmě nemůžete správně jednat. Je to náš osud, že bychom měli dělat takové a takové věci, ale štěstí a bolest při tom, když je děláme, je vytvářena námi samými. Když jsme příliš napjatí, naše mysl je blokována a reagujeme nešťastným způsobem. Nejspíše by tam mělo být jenom trochu bolesti, ale my ji několiksetkrát násobíme jenom proto, že jsme příliš upjatí. (Povzdech!) Někdy cítím, že jste tak politováníhodní, že nevím co říct! Skutečně nemusíte žít v takové mizérii!

Kdo jsem „já“?

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 117

26. prosince 1992

Formosa

originál v angličtině

Říkali jste, že Mistr ví všechno a je všudypřítomný. Ale já nevím nic! Mistr ví. „Já“ nemusím vědět. My děláme, aniž bychom dělali. Pokud bych musela vědět všechno, byla bych příliš zaneprázdněná, protože musím dělat tisíc a jednu práci ve stejném okamžiku. A vy si myslíte, že bych byla schopna zvládnout tu tisíc a jednu práci ve stejnou dobu, abych dala zprávu tzv. „já“? Já už nemám „já“. My nemáme žádné „já“. Už jsem vám říkala, že jsme jenom myšlenky. Tzv. „já“ je jedna myšlenka za druhou, všechno odpadky, všechno zvyky a všechno nahrané informace. Ve skutečnosti neexistuje žádné „já“.

„Já“ je probuzený člověk, svědek, ten, kdo vidí všechno, co jsme nasbírali nebo na co jsme reagovali. Existuje řetěz akcí a reakcí, a ten, kdo to ví, je svědek. Není akcí nebo reakcí. Je svědkem. To jsme „my“. To jsem „já“. Ale potom stále špatně zaměňujeme svědka za událost. Jsme tak spříznění s událostí nebo příchutí všech těchto věcí, které známe, a potom si myslíme, že to jsme „my“. Teď jsem „já“ naštvaná. Teď „já“ jsem šťastná. Teď „já“ nejsem. To není pravda. To je jenom reakce. To nejsem „já“, kdo je naštvaný. „Já“, kdo je svědkem zloby. „Já“ vidím drama, které probíhá. Teď je to zábava a teď je to hrozné, ale to je vše. Jenom akce nebo reakce na pódiu.

Proto když pro sebe děláme nějakou práci, nikdy si nemyslíme, že je to velká věc. Když si do vašich úst dáváte nějaké jídlo, očekáváte nějakou odměnu? Nebo když si myjete tělo, myslíte si, že jste fantastičtí? (Obecenstvo se směje.) Pokud byste se neumyli, nemohli byste to vydržet. Pokud byste nejedli, cítili byste se velice slabí a nemohli byste se hýbat. Takže jedení samo o sobě je druh sebeodměňování. Koupání sama sebe je druh sebeodměnění. Podobně dělání jakékoliv práce pro Mistra, pro lidské bytosti, pro spolupracující nebo nezasvěcené, to vše je sebeodměňování.

Samozřejmě když děláme práci pro Mistra, znamená to, že je to pro lidské bytosti. Protože Mistr je lidská bytost. Není to soukromá osoba. Je veřejným nástrojem. Každý ho může použít – to už víte, k dělání jakéhokoliv druhu práce, nezáleží na tom, jak skromná nebo jak velká je. Vždycky nechte Mistra nebo řekněte Mistrovi, aby ji udělal, a Mistr ji udělá, ať to vidíte nebo ne. Mistr vám nemusí vždy dávat zprávu o tom, co dělá. Proto to někdy vidíte vašim okem moudrosti, a někdy ne. Možná vaše oko moudrosti spí. (Obecenstvo se směje.) Ano, takto se to stává! A potom řeknete: „Mistr pro mne nedělá nic. Nikdy nic nevidím.“ Když vaše maminka uklízí, myje a vaří, když vy spíte, víte něco? (Ne!) Neznamená to, že vaše maminka nedělá domácí práce. Když vidíte, že je váš dům v pořádku, uklizený a čistý, když se vzbudíte, víte, že někdo musel něco udělat. A když v domě není nikdo jiný, musela to být matka!

Nejvyšší Síla dělá všechno

Takže jenom Mistr dělá všechno. Kdo jiný tam je, kdo jiný je s vámi kromě Nejvyšší Síly, která pro vás dělá všechno? A potom si myslíte, že meditujete, že sedíte, že jíte vegetariánsky, že dodržujete Pravidla, atd. Vlastně to vše dělá Mistr. Je to Mistr, kdo hledá Mistra. To nejste vy. Kdo to hledá? Jsou to všechny ty myšlenky, které běhají jedna za druhou, je to ten, kdo hledá moudrost Mistra? Ne! Je to moudrost, která ví, že je čas poznat sama sebe, ocenit svoji vlastní sílu. (Obecenstvo tleská.) Přerušujete moji inspiraci! (Obecenstvo se směje.) Nevadí! Mám další. Takže pokud si stále myslíme, že něco děláme nebo hledáme, nemáme pravdu. To je důvod, proč se „my“ nemůžeme setkat s Mistrem. To je důvod, proč nemůžeme rozpoznat, kdo jsme a kdo je Mistr. Mistr jsme my.

Spálit dlužní úpisy

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 117

12. března 1994

Los Angeles, Kalifornie, USA

originál v angličtině

Byla jedna osoba, velice hrozná osoba, ona půjčovala každému peníze. Počítala každý penny. A potom jednoho dne byla nemocná a všichni doktoři už lomili rukama a říkali: „Už není nic, co bychom mohli dělat.“ Takže ona věděla, že nastal její čas. Zavolala okolo padesáti svých dlužníků, aby přišli k její smrtelné posteli, a potom řekla, aby sluha přinesl všechny ty papíry, všechny ty dlužní úpisy, a aby je všechny před nimi spálil. A potom jeden z těch dlužníků se cítil velice emocionálně rozpoložený a řekl: „Oh, madam, my jsme vám ještě nezaplatili, jak to, že pálíte všechny tyto papíry, ty dlužní úpisy?“

A ta madam, skoro umírající, najednou vstala a podívala se jim do očí a řekla: „Pokud bych toto všechno nespálila, když potom půjdu tam dolů (pod svět), jak mohu mít jakýkoliv důkaz, že jsem dostala zpět peníze od vás všech?“

Mistryně vypráví vtipy

Pomoc s matematikou

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

24.prosince 1995
Hsihu, Formosa
originál v angličtině

Chlapec základní školy přišel domů a zeptal se svého otce: „Otče, tento matematický úkol je velice těžký. Můžeš mi, prosím tě, pomoci?“

Otec přišel a syn řekl: „V této domácí úloze učitelka řekla: „Předpokládejte, že váš otec vydělává pouze jeden tisíc dolarů měsíčně a vaše matka utrácí asi tisíc sedm set dolarů měsíčně. Jaká je tedy odpověď?“

Otec řekl: „Oh, s tím musíš jít a zeptat se tvé matky, ona je na to odborník!“

Něco je v saku

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

22.říjen 1993
Honolulu, Hawaii, USA
originál v angličtině

Jeden přítel řekl druhému:

„Žaluji svoji ženu.“

A jeho přítel se ptá:

„Proč? Vždyť jste se nedávno brali, co se děje?“

Ten první přítel řekl:

„Dobrá, ona vyhodila moje nejnovější sako ven z okna.“

A ten druhý přítel říká:

„Taková maličkost jako tohle, a ty ji budeš žalovat před soudem? Můj Bože!“

Ten první přítel odpověděl:

„Ano, ale já jsem byl uvnitř toho saka.“

